

متن پرسش

سلام استاد: بنده دانشجوی معلم ابتدایی هستم؛ اما به دلیل فضای مذهبی که از ایام دبیرستان داشتم به درس های حوزوی علاقه داشتم ناگفته نماند که بنظر خودم استعداد و توانایی علوم انسانی و حوزوی را هم داشتم؛ اما به دلیل مخالفت خانواده و همچنین شک و تردید های خودم در هنگام انتخاب مسیر آینده؛ وارد تعلیم و تربیت شدم؛ اکنون اگر حوزه را در نظر نگیرم بسیار از جایی که هستم راضی ام اما چون هم علاقه و هم استعداد حوزه را داشتم و از طرفی می دانم حوزه واجب کفایی بوده دائماً متحیرم از طرفی نمی توانم از تربیت معلم هم انصراف بدهم چون جریمه سنگینی دارد و قادر به پرداخت آن نیستم. حقیر هم اکنون آثار آقای وکیلی؛ علامه طهرانی؛ و بعضا آثار حضرتعالی و عین صاد را مطالعه می کنم یا در سیر مطالعاتی ام قراردادده ام تا مطالعه کنم. آیا حضور در تعلیم و تربیت واجب کفایی نیست؟ بنده اگر همزمان با معلمی؛ در معارف دین هم عمیق شوم؛ و همچنین در زمینه تعلیم و تربیت هم در رشته فلسفه تعلیم و تربیت ادامه تحصیل بدهم وظیفه ام را درست انجام داده ام؟ اگر نه؛ لطفا دقیق مرا راهنمایی کنید که مسیر درست پیمودن در آموزش و پرورش برای انجام درست وظیفه چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحمدالله در جای خوبی قرار دارید. اگر منور به حکمت و معارف عالیه و اخلاق فاضله بشوید، دانش آموزان شما از گفتار و حرکات شما زندگی خود را می یابند. موفق باشید